

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۵ می ۲۰۱۹

"چک چک" به جای "نعره تکبیر" به چه معناست؟؟

شنبه- ۱۴ ثور ۱۳۹۸ - کابل: از زمانی که وجدان فروشان پلوخور زیر نام "لویه جرگه مشورتی صلح" دور هم جمع ساخته شدند تا زمانی که قطعنامه آنها صادر گردید، یکی از انتقاداتی که اکثر مصاحبه شوندهگان ابراز می داشتند، تکراری بودن و طرح موضوعات کهنه و فقدان نوآوری در این جرگه بوده است. در یادداشت امروز تلاش خواهیم نمود یگانه نوآوری را که در جریان حرکت جرگه وجود داشت، مختصراً بدان اشاره نمایم:

۱- تا جایی که از زبان بزرگان خانواده شنیده ام، یعنی در گذشته های پیش از ۴ دهه، مردم ما زمانی که می خواستند یک حرکت جمعی انجام دهند، مثلاً موتری را که چپه شده ده ها نفر به راست برگردانند، عادتاً زمان معین زور وارد کردن را با جمله "چارپاری یا چاریار" مشخص ساخته، کارشان را انجام می دادند، به همین سان زمانی که کار انجام یافته بود به مثابه تشویق و ابراز رضایت از انجام کار، کف می زدند و به عبارت عامیانه چک چک می کردند.

۲- تا جایی که با یاد خودم نیز مانده است، تا قبل از هجوم حشرات هرز و موذی اخوان به شهر کابل و کابل را به خاک و خون کشانیدن، این سنت هنوز هم ادامه داشت. چنانچه در تمام دوران مکتب وقتی می خواستیم شاگرد و یا معلمی را تشویق نمائیم و یا هم وقتی تیمی در فوتبال و یا سایر ورزش ها گلی به دروازه حریف می زد و یا امتیازی کسب می نمود، ناخود آگاه همه چک چک می کردیم، حتا در سینما زمانی که در اخیر فلم "بچه فلم" دختر فم را از نزد حریف نجات می داد باز هم مردم چک چک می کردند. یعنی در فرهنگ ما چک چک ضمن ابراز خرسندی به نحوی تأیید این یا آن حرکت را نیز تداعی می نمود.

۳- این روش و یا عادت و یا سنت، با هجوم حشرات هرز و موذی اخوان کاملاً تغییر نمود. همه شاهدیم که در تمام این ۲۷ سالی که از حاکمیت مستقیم و غیر مستقیم اخوان یا همان اسلام سیاسی در افغانستان می گذرد، اخوانیت سنت اجتماعی ما را مردود دانسته نه تنها به جای "چارپاری یا چاریار" به گفته خودشان "کلمه تکبیر" را بر مردم تحمیل نمودند، بلکه چک چک را نیز به مثابه نمودی از کفر و الحاد دانسته، مرده و زنده را با گفتن همان کلمه تکبیر یعنی "الله اکبر" و یا "صلوات" تجلیل می نمودند. اخوان بدان وسیله می خواست به همه نشان دهد که جامعه افغانستان یک جامعه اسلامی است که در آن نه چک چک جای دارد و نه هم چکچکی.

۴- در تجمع وجدان فروشان پلوخور، با آن که یکی از ستونهای اصلی اخوانیت یعنی "سیاف" در رأس و رئیس جلسه بود، مگر در تمام چهار روزی که جلسات ادامه داشت، حتا برای یک بار هم که شده صدای نعره تکبیر از هیچ کسی حتا از "سیاف" و پسر "صبغة الله مجددی" نیز بلند نشد و به جای آن در تمام وقت، شرکت کنندگان کف زدند و چک چک کردند.

۵- به نظر من باز گشت از "الله اکبر" به "چک چک" یکی از نوآوری هائیت که اگر آگاهانه و هدفمند صورت گرفته باشد، باید منتظر تغییرات دیگری نیز در موازنه قدرت بین منادیان اسلام ناب محمدی یعنی اخوان از قماش "گلبدین" ها، "جمعیتی" ها و "شورای نظاری" ها و تکنوکراتهای مزدور و وابسته ای از سنخ "غنی احمدزی"، "عمر داوود زی" و صد ها کاسه لیس دیگر امپریالیسم شد

۶- تصور من بر آن است که چون جرگه بشدت سازمانیافته و کنترل شده بود، تکنوکراتان آگاهانه به جای "تکبیر گویان" افراد "چکچکی" را آورده بودند تا هم به اخوان بفهمانند که دیگر زمان شان گذشته و هم به طالب پیام بفرستند که دیگر اسلام پناهی جایگاهی بین مردم ندارد، همچنان به امپریالیسم امریکا و شرکاء نیز بفهمانند که جامعه افغانستان آن طوری که آنها تبلیغ نموده اند، مذهبی مطلق نیست و اسلام آنها اسلام سنتی است که به جای "نعره تکبیر"، "چک چک" می نمایند، و نیازی بدان نیست تا امپریالیسم از طالب ترسیده، فرار را بر قرار ترجیح دهد.

دیده شود چه می شود!!